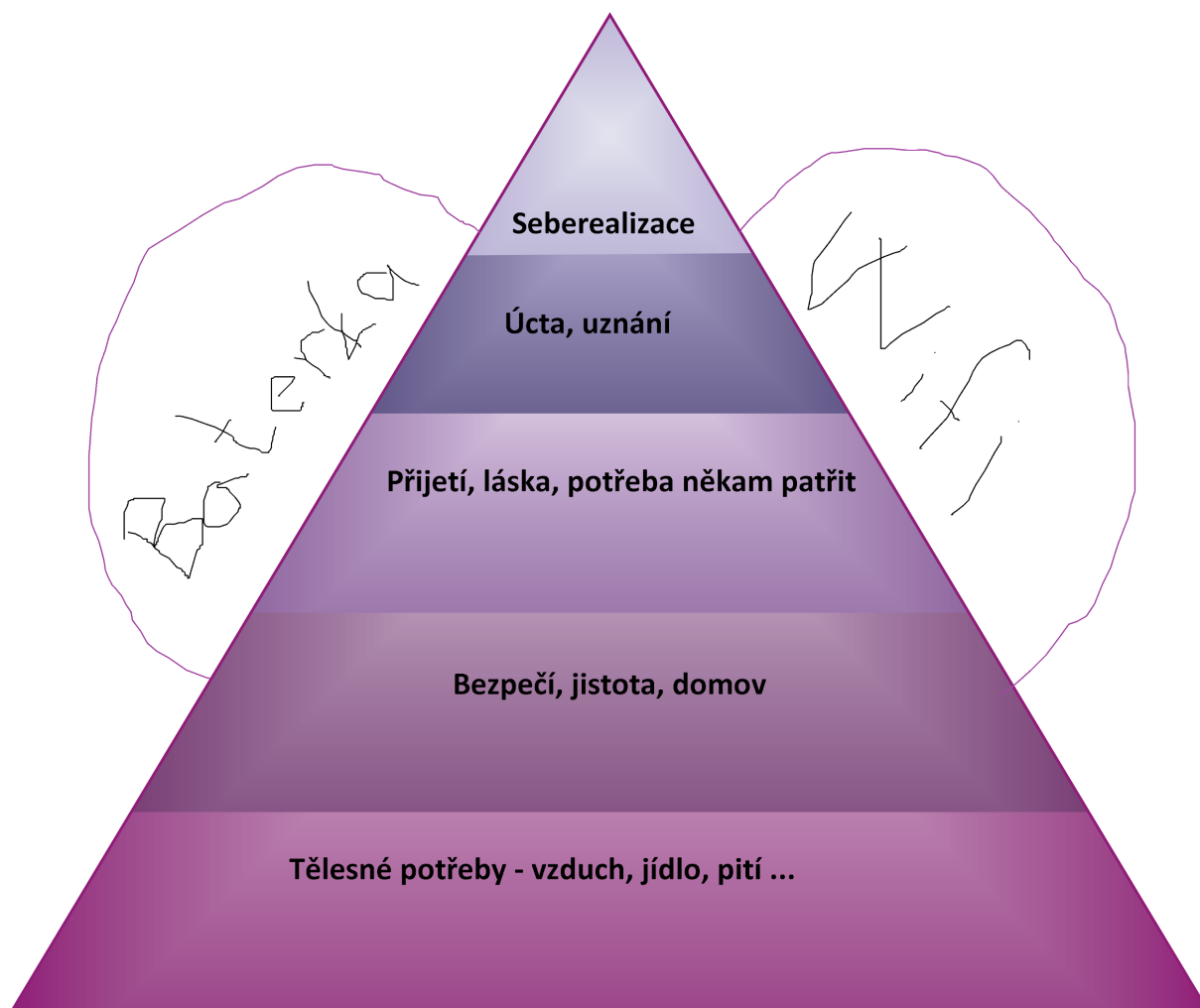

1C - Neandrtálci v supermarketu

Dokázali byste vyjmenovat všechny své potřeby? Nebo třeba jen to úplné minimum, jehož dlouhodobé naplnění vám stačí ke šťastnému žití?

Ti z nás, kteří utrpěli nějaký stupeň formálního humanitního vzdělání, si matně vybaví bájnou stavbu pana Maslowa. Základy tvoří tělesné potřeby, nahoře je seberealizace. Jestli si někdo z vás bez nápovědy vybaví, co je mezi tím, má u mě jedničku z potřeb. ☺

Může nás překvapit, že přijetí, lásku a uznání potřebujeme ke šťastnému žití skoro stejně nutně jako jídlo, pití a střechu nad hlavou. Jakožto vyšší potřeby je dokážeme celkem dobře krátkodobě odkládat, ale dlouhodobě se bez jejich uspokojení spokojený život žít nedá. Nikdo z nás by asi nepohrdl smysluplným návodem, jak své základní psychické potřeby poklidně a spolehlivě naplňovat. Zvykli jsme si říkat, že návod na štěstí neexistuje. Místo abychom cudně připustili, že jsme jej ztratili a bude třeba ho hledat.

Každý z nás, mě určitě nevyjímaje, má početnou sbírku šrámů, které nám byly uštědřeny při pokusech přijetí a lásku najít, získat a udržet. Není překvapivé, že po kritickém množství neúspěšných pokusů docházíme k závěru, že to asi nepůjde „po dobrém“ a zkusíme se

uspokojení svých potřeb domoci tak nějak „po zlém“ – pokoutně, náhražkami, i za cenu ublížení druhým i sobě. Nemějme nám to za zlé. Pamatujme, že hlad po přijetí, lásce a skutečném štěstí je zcela oprávněný – vrozený, přirozený a neodbytný. I psychické vyhladovění bývá smrtelné (pořešíme příště).

Poděkujme svým rodičům, že nám předali jasný návod, jak vyřešit potřebu jídla. Máš-li hlad, vydělej si práci peníze, jdi do obchodu, nakup suroviny, podle receptu si uvař jídlo, dej si ho na na talíř, usaď se u stolu a nasyť se. Hladké a bezbolestné řešení.

Představme si ale, že by nám naši rodiče tento návod nedali. Co bychom pak dělali, kdyby na nás přišel hlad a doma by nebylo nic k snědku? Zřejmě bychom šli k sousedům a požádali o jídlo. Sousedi by se možná jednou podělili, ale pak by nás odkázali na nejbližší supermarket. Přišli bychom do obchodu a: Koukejte, tady je jídla! Konečně se najíme!

Jenže co to? Sotva ochutnáme, už nás odsud vlečou a chtějí nás trestat? Za co? Proč nesmíme jíst, když je tu všude tolik jídla? Co si to dovoluji nám bránit v nasycení, když my máme skutečně velký hlad?

Je jasné, že bychom se k jídlu zkoušeli dostat všemi možnými způsoby. Vysvětlování těch, kdo jídlo mají, nám moc nepomáhá – bez kontextu nám jednotlivé pokyny připadají nesmyslné. Peníze ani platební karty nemáme. Nikdo nám neřekl, jak je získat. Legální postup nasycení je nám nedostupný. Takže se uchýlíme k nelegálním řešením. Budeme podvádět a krást. A budeme trestáni. Budeme žebrot a lhát. A bude námi pohrdáno. Budeme jíst zkažené zbytky. A bude nám špatně. Budeme se pokoušet uživit sběrem a lovem. Ale hlad nás bude pronásledovat na každém kroku. Samotná absence návodu na uspokojování této jedné potřeby způsobí, že nebudeme schopni rozumně existovat – ani když bude v systému potravy dostatek.

Co se psychické krmě týče, můžeme si lidskou společnost představit jako velkou obchodní čtvrť, v níž má každý z nás svůj malý jedinečný krámk. Dohromady máme na skladě dostatek lásky, přijetí a štěstí pro všechny. Směna našich zásob je ale velmi komplikovaná, protože ztratilo povědomí o principech této zvláštní paralelní ekonomiky. Zákazníci ani majitelé obchodů upřímně netuší, jak postupovat, aby transakce proběhla k oboustranné spokojenosti. Není divu, že se pak chováme tak nesmyslně, kontraproduktivně, často i ničivě – jako hladoví neandrtálci v přeplněném supermarketu.

A já chodím na vycházky do téhle opravdu nechvalně proslulé obchodní čtvrti a sbírám střípky zvyků a kusé historky, ze kterých by se dal složit smysluplný obraz o tom, jak by vlastně mělo uspokojování psychických potřeb fungovat. Není to jednoduchá práce, ale dává mi velký smysl. Žene mě představa, že naše děti nebudou muset lásku a přijetí krást, že nebudou ohroženy psychickým hladověním, vyhnáním ani depresí. Že díky mému pátrání budou schopny plynule dávat a přijímat vše, co potřebují.

Pohádka na dobrou noc - úvod do Posvátné ekonomiky podle Charlese Eisensteina:

<https://youtu.be/EEZkQv25uEs>

Kdyby Ti přišel inspirativní, tak tady je trošku delší (pražská) přednáška už přímo o daru:

<https://youtu.be/0-XkfP70l7Q?t=892>